

۳۱ فائدة في تدبر وتلاوة القرآن

۳۱ سوود

له خویندنه وه و وردبوونه وه له
قورئانی پیروژ

مجله صالح المنجد

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله

أما بعد:

ئەمە کۆکراوەی پوختەیی سوودەکانی خۆتدەنەو و

لێکدانەو و مانایەکانی قورئانی پیرۆزە (التدبر و التلاوة

القرآن)، داواکارم لە خوای پەروەردگار ئەم نووسینە بێتە

مایەیی سوودبەخشین.

خودای گەورە پاداشتی هەموو ئەو کەسانە بداتەو و کە

بەشداریان کردوو و یارمەتیدەربوون لە ئامادەکردن و

بلاوکردنەو و ئەم نامیلکەیه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناوی پهرتوك: ۳۱ قائدة في التدبر والتلاوة القرآن

زمان: عه ره بی

نووسهر: محمد صالح المنجد

وهر گيراوه بو زمانى كوردى به ناو نيشانى:

۳۱ سوود له خويتندنه وه و وردبوونه وه له قورثانى پيرۆز

وهر گيتر: باوكى احمد

قورئان کهلامی خودایه، وه حی یه، په یامی خودایه بو
بهنده کانی، نه و په رتوو که به هیزه یه که پیویسته به توندی
دهستی پیوه بگرین.

قورئان هیدایهت و ریتمونی و په حمه ته، پرووناکی یه،
بانگه وازه، چاو رویشنی یه، جیا که ره ووه یه، ناموژگاری یه،
وهه روه ها پر حیکمه ته،

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ
مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [یونس: ۵۷] واته: (ئه ی خه لکینه، به راستی ئیوه

ناموژگاریه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن

په روه رد گارتانه وه بو هاتوه که (قورئانه) شیفا و

چاره سه ریشه بو نه خویشی دل و دهروونه کان و ری

نیشاندهرو په حمه تیشه بو ئیمانداران). وه ده فهرموویت:

﴿هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [الجاثیه: ۵]

واته: (ئه م قورئان و بهرنامه یه چهنده ها چاو رویشنی بو

خه لکی و هیدایهت و ریتمونی و په حمه ته بو قوم و

که سائیک که باوهر بهینن و پی دلیا و دلشام ببن). وه

ده فەر موویت: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ۱۳۷] واته: (ئهی خه لکینه

به راستی له لایهن په روه ردگار تانه وه به لگه و نیشانه ی

ئاشکراتان بو هاتوو (که محمد پیغه مبه ره ﷺ و نوورو

رووناکیه کی ئاشکراشمان بو دابه زاندوون (که قورئان ه).

وه ده فەر موویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ

لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ [الفرقان: ۱] واته: (به رزو پیرۆزو

پاک و بلنده ئه و زاته ی که قورئانی دابه زاندوو تا بیته

جیا که ره وه ی راست و ناراست، بو سه ر بهنده ی خوی

(محمد ﷺ) تا بیته هوشیار که ره وه و بیدار که ره وه ی

دانشتوانی جیهان له هه موو سه رده می کدا). وه

ده فەر موویت: ﴿ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ

الْحَكِيمِ﴾ [آل عمران: ۵۸] واته: (ئهو هه و ال و به سه ره اتانه ی

که به سه رتدا ده ی خوینینه وه (ئهی محمد ﷺ له ئایه ته کانی

خوایه و له یادو باسه پرداناییه کانه).

قورئانی پیروژ موعجیزه کانی کوتایی نایهن و زانایان له ماناکانی تیر نابن، ههر که سیك بخوینتتهوه و بییری لیکاتهوه، فیره زانستیکی زور دهییت، ههر که سیك به و قورئانه قسه بکات راست ده کات، ههر که سیك کاری پییکات پاداشت وهرده گریت، ههر که سیك حوکمی پییکات دادپهروهدهییت، ههر که سیك گوئی بو بگریت سوودی لیده بییت، ههر که سیکی بوئی بروات ریگهی راستی پی نشان ده دات و ههر که سیك شوین ئەم قورئانه بکهویت گومراو و سه رلیشیواو و سه رگهردان ناییت.

پهروهردگار ده فهرموویت: ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ [طه: ۱۳۳] واته: (جا ئە گه هیدایهت و ریتموونی من بو ئیوه هات، ئەوهی شویتی بهرنامه کهم بکهویت، نه گومرا دهییت، نه ناخوشی و نارپهحتی و دیتته ری).
ابن عباس (خودا لی رازیییت) ده فهرموویت:

(لايضل: واته له دونیادا سه رلیشیواو و گومراو ناییت. ولايشقى: واته له دواروژ سه رگهردان ناییت).

خویندنهوهی قورئان، خوڤیر کردن و خه لک فیکردنی،
له بهر کردنی و به خه لک له بهر کردنی، وه ههروهه
بیر کردنهوه و خو شاره زا کردن له قورئانی پیروژ، نه مانه
پیروژترین کارن که مروڤ کاته کانی پیوه به سه رببات و
مال و سهروه تی له م ریگایه دا خه رج بکات. نه م جوړه
که سانه وه کو تاجی زیږینن بو خه لکی، گرننگن به قه د
گرننگی رووناکی روژ بو دنیا.

نه وانهی خویمان فییره قورئان ده کهن و خه لکیش
فیرده کهن له باشتیرینی مروڤه کائن، نه وانهی که خه ریکی
خویندن و له بهر کردن و تیږامانی نه م قورئانه ن نه وانن که
تاییه تمه نندن لای خودای پهروه رده گار (اهل الله و
خاصته). ههروهه کو له فهرمووده دا هاتووه (خیرگم من
تعلّم القرآن وعلّمه)^(۱). واته: (باشترینتان نه وه که سه یه که
نوی و خه لکیش فییره قورئان ده کات).

۳۱ سوود له خویندنهوه و وردبوونهوه له قورئانی پیرۆز

ههروهها پیغه مبه رمان ﷺ فەرموویه تی: (إن لله أهلین من
الناس، قالوا: ومن هم یا رسول الله؟ قال: أهل القرآن هم
أهل الله وخاصته) ^(۱) واته: (که سائیک له خه لکی
تایبه تمه نندن لای خودای پهروه رده گار، گووتیان ئه ی
پیغه مبه ری خودا، ئه مانه کین؟ فەرمووی ئه هلی قورئانن
ئه وان تایبه تمه نندن لای خودای گه وره).

ئه و شانازی و سه ربه رزیه به سه بو ئه هلی قورئان. که
ئارامی و دلنه وایی به سه ر خوئیان و مه جلسه کانیا ندا
ده باریت و به ره حمهت و میهره بانێ پهروه رده گار
داده پوشرین و فریشته کان له ده وره بیه ریان کو ده بنه وه و
خودای پهروه رده گاریش له لای خوئیه وه باسی ئه م
جۆره که سانه ده کات. جا چ سه ربه رزی و سه ربلندیه ک
له مه گه وره تره؟!

(۱) رواه ابن ماجه (۲۱۵). وهو في صحيح الجامع (۲۱۶۵).

ههروهك له فهرمووده دا هاتوو پینغه مبه رمان
ده فهرمویت: (وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ
كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارِسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ،
وَعَشِيَّتُهُمُ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيْمَنْ
عِنْدَهُ)^(۱). واته: (هیچ کومه له خه لکینک نییه له مالیک له
ماله کانی خوادا کۆبینهوه کتیبه که ی خوا بخویننهوه و
لیکۆلینهوه ی تیدا بکه ن له نیتوان خۆیاندا ئیلا ئارامی و
ئاسووده یی داده به زیته سهر سهریان و ره حمه تی خوا
ده یانگریته وه و فریشته کان ده وریان ده گرن و خوای
گه وره باسیان ده کات لای نه وانهی که له لای خۆیدان).

(۱) رواه مسلم (۲۶۹۹).

ئەو شانازی و سەربەرزیه بەسە بو ئەهلی قورئان. که
خوای پەرورده گار سەربەرزیان دە کات شکۆمەندیان
دە کات.

له فەرمووده دا هاتوو پینغه مبه رمان ﷺ ده فەر مویت: (إِنَّ
اللَّهَ يَرْفَعُ بِهِذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا، وَيَضَعُ بِهِ آخَرِينَ) (۱).
واته: (خوای گه وره به هوی ئەم کتیبه وه خه لکانیک
به رز ده کاته وه خه لکانیکیشی پی نزم ده کاته وه).

(هجر) ده سته رداربوون له قورئانی پیروژ چند
جۆریکه:

یه گه م: بڕوانه بوون به قورئان و به درۆخسته وهی. وه کو
کهسانی کافر و موشریک.

(۱) رواه مسلم (۸۱۷).

۳۱ سوود له خویندنهوه و وردبوونهوه له قورئانی پیروژ

دووه م: دوور که وتنهوه له خویندنهوه و گوینگرتنی
قورئان، و بهرز کردنهوهی دهنگی مرووف به سهر دهنگی
قورئاندا - وه کو شیعر و گورانی و شتی تر.

سییه م: کارنه کردن به قورئان و پابه ند نه بوون به
حوکه کانی حه لالی و حه رامی قورئان و
جیبه جینه کردنی نه مر و نه هیه کانی.

چوارهم: پشتکردن له پیوه ره کانی قورئانی پیروژ و
قه بول نه کردنی، ههروه ها نه گه رانه وه بوی له کاتی بوونی
جیاوازیه ک له بابه ته سه ره کی و لاوه کیه کانی ئاین، به
بیر کردنه وه یه کی وا که به به لگه کانی قورئانی پیروژ
سوودی لینابینریت و یه کلا که ره وه نین و لیانه وه فیرنابن.

پینجه م: پشتکردن له بیر کردنه وه و تیگه شتن و زانینی
ته فسیر وه ههروه ها زانینی مه به سته کانی که لامی
پهروه ره گار.

شه شههه: دهسته رداربوون له خو چاره سهه رکردن به
قورئانی پیرۆز، بو هه موو جووره نه خو شیهه کی دل
(وه سواس و هه سادته و خو به زلزانین ... هته) و په نا
بردنه بهر که سان و شتانیکی تری وه کو جادوو و فال و
فالچیه کان و کهسانی هاوشیوه یان.

هه رچه نده جیاوازی هه یه له نیوان ئەم جورانه ی
دهسته رداربوون له قورئانی پیرۆز^(۱). به لام هه موو ئەمانه
ده چنه ژیر مانای ئایه ته ی (۳۰) ی سوره ته ی الفرقان که
خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ واته: (دوای دوور
که وتنه وه ی ئوممه ت له قورئان پیغه مبه ر ﴿﴾ سکالا
ده کات و ده فه رمویت: په روه رداگارا به راستی قه ومه که م
وازیان له م قورئانه هیناوه و پشت گوئیان خسته وه و
گرنگی پی ناده ن).

(۱) پروانه: په رتوکی الفوائد لابن القیم (ل: ۸۲)

موسلمان به دەر ناییت له (هجر) دهستبهردار بوون له قورئانی پیرۆز تهنها بهوه نهییت که: رۆژانه چند لاپهړه یهك له قورئانی پیرۆز بخوینت و بیربکاتهوه له مانا و مه بهسته کانی، کاری پینکات، قورئانی پیرۆز لای ئه و پتوهریک ییت بو جیاکردنهوهی حلال و حرام. وههروهها پتویسته چاره سهری نه خوشیه کانی دلی خوئی پینکات و بو خو پاراستن و چاکبوونهوه له نه خوشیه جهسته یه کان پستی پی بیهستیت.

سهرکه وتووش ئه و کهسه یه که خودای پهروه رده گار ریڼگای راستی نیشان داوه و یارمه تی داوه و سهری خستوه.

خویندنهوهی قورئانی پیروژ بازارگانیه کی پر قازانجه به هیچ شیویهک زهرمهندی و په شیمانی تیدا نیه. بهرترترین و بهرترترین وباشترین بازارگانی یه. بهستراوتهوه به رهزامهندی خودای گوره و پاداشتی بی پایان و رزگاربوون له سهرشوری و له ناوچوون.

ههروهک خودای پهروهردگار فرموویه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ﴾ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ [فاطر: ۲۹-۳۰]. واته:

(بهراستی ئهوانه ی که په یامی خوا، قورئان ده خویننهوه و نویژه کانیان به چاکی ئه نجامداوه و له و رزق و پروزی و سامانه جوړاو جوړانه ی پیمان به خشیوون، به خشیویوانه، به نهیئی و به ئاشکرا... (به نهیئی بو ئه وهی ریا و روپامایی تیکه ل نه بیټ، به ئاشکراش بو هاندانی خه لکی) ئهوانه به ئومیدی بازارگانیهک ئه و کاره ده که ن که هه رگیز نائومید و زهرمه مند نابن. بو ئه وهی خوای میهره بانیش وه فا بکات به به خشیئی پاداشت بو یان و له خه لات و به خشیئی زیاتریش به هره مه ندیان بکات، بهراستی ئه و خوایه لیخوشبوو و سوپاسگوزاره...).

گرنگیه کی تری خویندنهوهی قورئان: نهوهیه که چاکه کانی مروف پئی زیاد دهن، له کاتی خویندنهوهی قورئانی پیروژ به رانبر هر پیتیک چاکه یهک بو خویندنهوه که دهنوسریت. ههروه کو له فهرمووده دا هاتووه: (مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ- أَمْثَالِهَا لَا أَقُولُ: الْم حَرْفٌ وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلاَمٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ)^(۱). واته: هه رکه سیک پیتیک له قورئان بخوینت، ده (۱۰) چاکه ی بو دهنوسریت، وچاکه ش یه ک (۱) به ده (۱۰) یه، من نالییم: (الم) یه ک پسته! به لکو (ئه لیف) به ته نها پیتیکه، و (لام) پیتیکه، و (میم) پیتیکه.

گرنگیه کی تری خویندنهوهی قورئان: نهوهیه که قورئانی پیروژ شه فاعهت بو خویندنهوهی ده کات. ههروه کو له فهرمووده دا هاتووه: (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي

(۱) رواه الترمذی (۲۹۱۰)، وفي صحيح الترغيب والترهيب (۱۴۱۶).

۳۱ سوود له خویندنه وه و وردبوونه وه له قورئانی پیروژ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيْعًا لِأَصْحَابِهِ (۱). واته: قورئان بخویننه وه، له روژی قیامت ئەم قورئانه ده بیته شه فاعه تکار بو خویننه وه که ی.

له فەرمووده یه کی تر دا هاتوو: (الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ الصِّيَامُ أَيْ رَبِّ مَنْعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعَنِي فِيهِ وَيَقُولُ الْقُرْآنُ مَنْعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفَعَنِي فِيهِ قَالَ فَيُشَفَّعَانِ) (۲). واته: روژوو و قورئان شه فاعه ده کهن له روژی قیامت. روژوو ده لیت ئە ی پەروده گار من به روژ خواردن و شه هوه ته کانم لئی قه ده غه کردبوو، بمکه به شه فیع بو ی، قورئانیش ده لیت ئە ی پەروده گار من به شه و خهوم لئی قه ده غه کردبوو بو یه بمکه به شه فیع بو ی، خودای گه ورهش ده فەرموو یته شه فاعه تکار بن.

(۱) رواه مسلم (۸۰۴).

(۲) رواه أحمد (۶۵۸۹). صحیح الجامع (۳۸۸۲).

گرنگیه کی تری خویندنهوهی قورئان: ئهوهیه ئهوه
کهسهی که زور قورئان دهخوینیت و به راست و
رهوانی لهسهری بهردهوامه، ئهوه کهسه له گهله کومه لیک
فریشتهی ریژدار و بهرزدا دهییت. ههروه کو له
فهرمووده دا هاتووه: (المَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ
الْبَرَّةِ وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ
أَجْرَانِ) (۱).

(السَّفَرَةُ) ئهوه فریشتانهن ئهوانهی که قورئانیان پی
دهنیردریته خوارهوه.

(الْبَرَّةُ) واته گویرایه لن.

(وَيَتَتَعْتَعُ) واته قورسه لهسهر زاری و دووباره دهیتهوه
ئهوه کهسانه دوو پاداشتیان ههیه، پاداشتی خویندنهوه و
پاداشتی ماندوبوونیان.

(۱) رواه البخاری (۴۹۳۷). و مسلم (۷۹۸).

گه وره ییه کی تری خویندنهوه و له بهر کردنی قورئان:
ئهوه یه که ئه و که سه ی قورئانی پیروژ له بهر ده کات
به رزده کریته وه بو پله به رزه کانی به ههشت ، ههروه کو له
فه رمووده دا هاتووه: (يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ : اقْرَأْ وَارْتَقِ
وَرَيْلٌ كَمَا كُنْتَ تُرْتِلُ فِي الدُّنْيَا فَإِنَّ مَنْزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ
تَقْرُؤُهَا) (۱).

ئه و که سانه ی که هاوړی و قورئانن (قورئانیان خویندووه
و له بهریان کردووه) له به ههشت دا پیمان ده لین.
بخوینته وه و ههروه ک چۆن له دنیا دا خویندووتانه، کوتا
پله و پایه تان ئه و شوینته ده بیت که کوتا ئایه تی تیدا
ده خویننه وه.

(۱) رواه ابوداود (۱۴۶۴) وهو في صحيح الجامع (۸۱۲۲)

فیربوون و خویندنهوهی قورئان باشته له سهروهت و سامانی دنیا.

عن عقبه بن عامر رضی الله عنه قال: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ فَقَالَ: (أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلَا قَطْعِ رَحِمٍ) فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ قَالَ: (أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ أَوْ يَقْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ وَثَلَاثَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ وَأَرْبَعُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ)^(۱).

عوقبه رهزای خوای لیبیت ده لیت له گهل پیغه مبهه
بووین له (الصُّفَّةِ) پیغه مبهه ده رکهوت و
فه رمووی: (کامه تان پیتان خو شه هه موو به ره به یانیسه ک
بروات بو (بُطْحَانَ) و (العَقِيقِ) و بگه ریته وه و دوو
وشتری گه وره و باش له گهل خو ی بینیته وه بی ته وه ی

(۱) رواه مسلم (۸۰۳).

گوناه باریت و له خزمه کانی دابریت؟) ئیمهش
گووتمان ئەهی پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی (هەر که سیک له ئیوه به یانیان بچیت
به ره و مزگهوت، دوو ئایه تی قورئان بخوینت یان
فیریبت، ئەمه باشته له به دهست هینانی دوو و شتر، و
سیان باشته له سی و شتر و چواریشیان باشته له چوار
و شتر، به م شیوه یه چهند ئایه تن ئەوهنده و شتر)

(بُطْحَانَ) و (العَقِيقِ): دوو شوینی نزیك شاری مه دینه ن.

(كُومَاوِیْنِ): جوړیگی گه وره ی و شتره.

ئهو که سه ی که بروای به قورئانه و ده خوینتته وه و کاری
پنده کات، له رووی روخسار و له دله وهش که سیکی
باش ده بیت. ههروه کو پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی ه تی (مَثَلُ
الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرَجَةِ طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَرِيحُهَا
طَيِّبٌ وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الثَّمَرَةِ طَعْمُهَا
طَيِّبٌ وَلَا رِيحَ لَهَا وَمَثَلُ الْفَاجِرِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ

الرَّيْحَانَةُ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ وَمِثْلُ الْفَاجِرِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ
الْقُرْآنَ كَمِثْلِ الْحَنْظَلَةِ طَعْمُهَا مُرٌّ وَلَا رِيحَ لَهَا^(۱).

ههروه کو پیغه مبهەر فهرموویه تی: (نمونه ی ئەو
برواداره ی که قورئان ده خوینتیته وه وه کو (الأُتْرُجَّةِ) وایه
(الأُتْرُجَّةِ - میوه یه که له پرته قال ده چیت) ههم تامی
خۆشه و ههم بۆنی خۆشه. وه نمونه ی ئەو برواداره ی که
قورئان ناخوینتیته وه وه کو (تمر - خۆرما) وایه تامی شیرینه
و بۆنی ناخۆشه. وه نمونه ی ئەو دوورپوویه ی که قورئان
ده خوینتیته وه وه کو (ریحان) وایه. تامی تاله و بونی
خۆشه. وه نمونه ی ئەو دوورپوویه ی که قورئان
ناخوینتیته وه وه کو (الحَنْظَلَةِ) وایه. تام و بۆنی تاله.

(۱) صحیح البخاری (۵۰۲۰) و صحیح مسلم (۷۹۷)

خویندنهوهی قورئان و کارکردن به قورئان، له گهوره ترینی نه و نبعمه تانه یه که پیویسته موسلمانان پیشبرکیی له سهر بکه ن. ههروه کو له فهرمووده دا هاتووه (لا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ عَلَّمَهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ، فَهُوَ يَتْلُوهُ أَنَاءَ اللَّيْلِ، وَأَنَاءَ النَّهَارِ، فَسَمِعَهُ جَارٌ لَهُ، فَقَالَ: لَيْتَنِي أُوتِيَتْ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فُلَانٌ، فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُهْلِكُهُ فِي الْحَقِّ، فَقَالَ رَجُلٌ: لَيْتَنِي أُوتِيَتْ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فُلَانٌ، فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ) ^(۱).

واته: چه سوودی و ئیره یی دروست نیه تهنه له دوو مه به ست دا نه بیت، یه کیکیان که سیکه خودای گهوره فیری قورئانی پیروزی کردووه، به دریژای شهو و روژ قورئان ده خوینتتهوه، که سیکی دراوسی گویی لی بووه و ده لیت خوزگه نهوهی بهو که سه به خشرایه به منیش به خشرابا. منیش نهو کاره م ده کرد نهوهی نهو ده یکات. یه کیکیتریان که سیکه خودای گهوره مال و سامانی پیی

(۱) صحیح البخاری (۵۰۲۶).

به خشيوه و له ريځگه ي حهق و چا که دا خه رج ده کات،
که سيک ده لیت خوزگه نهوه ي بهو که سه به خشرایه به
منیش به خشرابا. منیش نهو کاره م ده کرد نهوه ي نهو
ده يکات.

لیره دا حه سادته بهو مانایه دیت که توش داوا بکه ي
وهک نهو که سه هه تییت بی نهوه ي حه زبکه ي لهو که سه
که مبکریتته وه و یان پیی نه به خشریت. چونکه نه گهر
مه به ست نهوه بیته که له که سی به رامبه ر وه ربگیریتته وه
نهوه یان دروست نیه و ریځگه ي پینه دراوه.

هه ر که سيک قورئانی پیروور له بهر بکات و کاری
پیکات. پاریزراو ده بیته له عه زابی خوا، پله و پایه کانی
له به هه شت به رزده کریتته وه. هه روه کو له فه رمووده دا
هاتووه. (لو جعل القرآن فی إهاب، ثم ألقى فی النار ما
احترق)^(۱).

(۱) صحیح امام احمد (۱۷۳۶۵). و صححه الالبانی فی صحیحہ (۳۵۶۲).

واته ئە گەر قورئان له ناو بەرگیک دانرايیت و بخریته ناو
ئاگریش ناسوتیت، مەبەست لێره دا هاندانه بۆ ئەوهی
قورئانی پیروژ لەبەر بکریت بە واتای ئەوهی هەر دلیک
قورئان له ناوی بیټ خاوهنه کە ی ناسوتیت^(۱).

له ئادابه کانی خویندنهوهی قورئان:

خویندنهوهی قورئان بە دەست نوێژەوه بیټ، روو له قبیله
بیټ، له شویتیککی خاوین بیټ، پیش خویندنهوه سیواک
بە کاربھیتریت، و (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) بگوتریت
و بە (بسم الله الرحمن الرحيم) دەست پیکریت.

خوینتەر پێویسته بە هیمنی و لەسەرەخۆی بخوینتتهوه و
پیتە کان بە جوانی دەر بیریټ. بۆ ئەوهی بیر له مانایه کانی
بکاتهوه و له مەبەسته کانی تیگات، هەر وه ها ره چاوی
یاسا و ریسا کانی ته جوید بکات و بزانیټ له کوئ
دەست پیده کات و له سەر کام ووشه ده وه ستیت. به

(۱) بروانة: شرح السنة للبغوي (۴/۴۳۷).

دهنگیکی خوش بخوینتهوه به جوړیک نه زور بهرز بیټ
نه شاره بیټ.

دلی ناماده بیټ بو تیگه یشتن و گوئی بو رابگریټ و
فرمیسک له چاوانی بیاریټ.

که گه یشت بهو ئایه تانهی که (تسبیح) یان تیدایه بلیټ
(سبحان الله) ، که گه یشت بهو ئایه تانهی که باسی
ره حمه تی خودا ده کهن ، داوای لیخوشبوون و ره حمه ت
بکات ، که ئایه تیک باسی به هه شتی کرد داوای به هه شت
له خوا بکات ، که گه یشته سهر باسی عه زاب و
جه هه نهم و ئاگر ، په نا به خودا بگریټ له عه زابی
دواروژ.

هه روه ها هه ندیک جار له سهر موصحف بخوینتهوه و
هه ندیک جاریش نهو ئایه تانهی له بهر بخوینتهوه . بو
نه وهی هه ردووک پاداشت پیکه وه به ده ست بیټ.

بیرکردنهوه و تیرامانی قورئان (التدبر): بریتیه له زانینی
مانای وشه کان، تیگه یشتن له مه بهستی ئایه ته کان،
بیرکردنهوه یه له و به لگانه ی که باسکراون، له دله وه سوود
وه رگرتنه له باس و ئاموژگاریه کان، ملکه چ بوونه بو
فه رمانه کانی قورئان.

چونیه تی بیرکردنهوه و تیرامانی قورئان: له کاتی
خویندنهوه ی قورئانی پیروژ پیویسته خوینته ر له دله وه
بیر له مانای ئه و وشانه بکاته وه که ده یخوینتته وه، مانای
یه که یه که ی ئایه ته کان تیگات، فه رمانه کانی
جیبه جییکات، ئه گهر پیشتر له جیبه جیکردنیان که مته رخه م
بیته ئیستیغفار و ته و به بکات، ئه گهر به سه ر ئایه تی کدا
پویشته که باسی میهره بانی خودا بوو دلی خوشییت و
داوای ره حمهت له خودا بکات، ئه گهر باسی عه زاب و
ناخوشییه کان بوو په نا به خودا بگریته له عه زابی خودا.

ئه گهر باسی ته سبیح بوو ته سبیح بکات، و ئه گهر باسی
دوعا کردن بو داوا له خودا بکات ^(۱).

عن ابن مسعود رضی الله عنه قال: (كان الرجل منا إذا تعلم
عشر آیات لم یجاوزهن حتی یعرف معانیهن والعمل بهن) ^(۲).
ابن مسعود رهزای خوای لیبت ده لیت (کاتیک
یه کیگمان ده ئایهت فیرده بووین، نه ده چووین بو ئایهتی
تر تاگو مانای ئهم ده ئایه تانه مان ده زانی و کارمان
پنده کرد).

عن سعید بن جبیر رضی الله عنه قال: (من قرأ القرآن ثم
لم یفسره، کان کالأعمی أو کالأعرجی) ^(۳).

و سه عیدی کوپی جو بهیر رضی الله عنه ده لیت
(هه ر که سیک قورئان بخویتی و ته فسیری نه کات (واته
لی تی نه گات) وه ک کویر یان وه ک که سیک ده شته کی
(که نه خوینده واربت) وایه).

(۱) الاتقان فی علوم القرآن (۱/۳۶۹).

(۲) تفسیر الطبری (۱/۷۴).

(۳) تفسیر الطبری (۱/۸۰).

بیرکردنهوه له واتا و مهبهستی قورئان گه وره ترین مهبهستی دابه زینی قورئانی پیروژه، زور گرنگه بهردهوام بخویرتهوه، بهلام خویندنهوه یه کی بی تیگه یشتن و بی بیرکردنهوه نه بیته، بهلکو به جوړیک بخویرتهوه که بگاته ناو ناخی مروّف و دله کان رووناک بکاتهوه.

خودای گه وره دهفه رموویت: ﴿كِتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ، وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ [ص: ۵۱].
واته: (ئهم قورئانه کتیبکی پیروژه دامانبه زاندووه بو لای تو، بو ئه وهی ئایه ته کانی لیک بدهنهوه و بیری لی بکهنهوه و بو ئه وهی خاوهن بیرو هوشه کان په ند و ئاموژگاری وه ربگرن و تیفکرن).

وه دهفه رموویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۱۱]. واته: (ئایا ئه وه بوچی ئه وانه وردیینی له قورئاندا ناکهن و گوئی بو ناگرن؟! یان ئه وه یه دله کان له ئاستی راستیدا قفل دراون؟!).

وه دهفهرموویت: ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ [المؤمنون: ٦٨]. واته: (ئایا بی
باوهپان) ئەم گوفتاره یان لیک نه داوه تهوه، یاخود واده زانن
ئەم بهرنامه یه که بۆ ئەوان پهوانه کراوه بۆ باوو
باپیرانی دیرینیان پهوانه نه کراوه؟!).

وه دهفهرموویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ﴾ [الزخرف: ٣]. واته: (ئیمه ئەو کتیبه مان کردوه
به قورئانیک، به زمانی عه ره بی، به لکو ژیری و بیروهوشتان
بخه نه کار (تالیی تیگه ن و پهیره وی بکه ن).

خودای پهروه رده گار باسی بیر کردنه وه له واتا و
مه بهستی قورئان ده کات .

پهروه رده گار دهفهرموویت: ﴿أَفَلَا يَتَدَّبَّرُونَ الْقُرْءَانَ أَمْ عَلَى
قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ١٦]. واته: (ئایا ئەوه بۆچی ئەوانه
وردبینی له قورئاندا ناکه ن و گوئی بۆ ناگرن؟! یان ئەوه یه
دله کان له ئاستی راستیدا قفل دراون؟!).

زانای پایه بهرز محمد علی شنقیطی (رحمه الله) ده لیت: (ههر که سیک بیر له ماناو مه بهسته کانی قورئانی پیروژ نه کاته وه، واته مانایه کانی تینه گات و درک به مه بهسته کانی نه کات و کاری پینه کات، له هه مان کات دا توانای تیگه یشتن و بیر کردنه وهی هه بیت، نه و که سه پستی له قورئان کردیه و ده چیته ژیر مانای نه م ئایه ته پیروژه وه. نه م جوړه ئایه تانه روونده که نه وه که خویندنه وه و بیر کردنه وه و تیگه یشتنی ئایه ته کانی قورئان و خو فیر کردن و کار پیکردنیان نه رکه له سهر موسلمانان و پیویسته مروقی موسلمان جیه جی بکات^(۱).

وازهیتان له بیر کردنه وه و تیگه یشتنی مانایه کان و زانینی مه بهسته کانی قورئان، جوړیکه له جوړه کانی ده سته رداربوون له قورئان (الهجر). ده چیته ژیر مانای نه م ئایه ته پیروژه وه ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا

(۱) أضواء البيان (۲۵۷/۷).

الْقُرْءَانَ مَهْجُورًا ﴿۵﴾. [الفرقان: ۵]. واته: (دوای دوور
کهوتنهوهی ئوممهت له قورئان) پیغمبهر ﷺ سکالا
ده کات و ده فهرمویت: په روهرد گارا به راستی قه و مه کهم
وازیان له م قورئانه هیناوه و پشت گوئیان خستووه و
گرنگی پئی نادهن).

بیر کردنهوه و تیگه یشتنی مانایه کان و زاینی مه به سته کانی
قورئان، جوړیکه له ناموزگاری کردن بو قورئان،
ههروهک له فهرمووده دا هاتووه ((الدين النصيحة) قالوا:
لمن يا رسول الله؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين
وعامتهم^(۱)).

ناموزگاری کردن بو قورئان بریتیه له زور خوشویستن و
به گه وره زاین و تیگه یشتنی قورئانی پیروز و خویندنهوه و
هه ولدان بو فیربوونی، راوهستان له سهر ثایه ته کانی بو
تیگه یشتنی مه به سته کانیان، په ند وه رگرتن له

(۱) رواه مسلم (۲۵۷/۷).

ناموژگارییه کانی، پابه ندبوون به حوکم و فرمانه کانی و

دوور که وتنهوه له و شتانهی نه هی لیگردوه^(۱).

خویندنهوهی چند ئایه تیک به بیر کردنهوه و تیگه ییشتن له ئایه ته کان، باشره له زور خویندنهوهی قورئان به بی بیر کردنهوه و تیگه ییشتن له ئایه ته کان.

پیاویک به ابن عباس (رهزای خوی له سهر بیت) ده لیت:

من خیرام له خویندنهوه، قورئانی پیروژ له ماوهی سی

روژ ده خوینتمهوه! ابن عباس پیی ده لیت: ((من نه گهر

شهویک بهس سوره تی به قهره بخوینتمهوه و بیری

لییکه مهوه و لیی تیگم، پیم خوشتره له و جووره

خویندنهوهیهی که باستگرد))^(۲).

ابن قیم (رهحه تی خوی لیبیت) ده لیت: ((خویندنهوهی

ئایه تیک به تیرامان و تیگه ییشتن، باشره له خویندنهوهی

(۱) پروانه: شهرحی امام نهوهوی له سهر صهحیحی موسلم (۳۸/۲)، و (جامع

العلوم والحکم) ی ابن رجب (۲۲۱/۱).

(۲) فچائل القران لابی عبید (ص ۱۵۷).

هموو قورئان به بی بیر کردنه و و تیگه یشتن. وه به سوودتره بو دل، ده بیته هو ی ههستکردن به شریناپی قورئانی پیروژ و بهرزبوونه و هی ئیمانی مرؤف. پیشینه کانیش بهم شیوه یان خویندووته و، جاری و هه بووه تا به یانی یه ک ئایه تیان دووباره کردوته و))^(۱).

وه ده لیت ((خویندنه و هی سوره تیکی قورئان به زانین و بیر کردنه و و لیتیگه یشتنه و و به ئاماده بوونی دلی خوینتر، خوی گه و ره ئه مه ی پیخوشره له خویندنه و هی هموو قورئانی پیروژ به خیرای و بی بیر کردنه و، هه رچه نده ئه مه ش خیریکی زوری هه یه.

وه ههروه ها راوه ستانی مرؤف به رامبه ر خودای گه و ره بو نویتزکی دوو رکعه تی به دل و گیانه و، به جوریک دلی خوی به تال بکاته و له هه موو شتیک، ئاگاداریت له و نویتزه، نه و دوو رکعه ته خو شه و یستره له لای خوی

(۱) مفاتیح دار السعاده (۱/ ۵۳۵).

گهوره له سهه رکعه تی تر که بهم شیویه نه کریت،
هه رچهنده له رووی ژمارهی رکعه تهوه خیری زیاتره))^(۱)

شیخ الاسلام ابن تیمیه (ره حمه تی خودای لیبت) ده لیت:
((خویندنهوه یه کی کهم به بیر کردنهوه و تیگه یشتهوه،
باشتره له زور خویندنهوه ی بی بیر کردنهوه و تیگه یشتن،
ئه مهش به به لگهوه له هه واله کانی پیغه مبه رهوه بومان
هاتوه))^(۲)

بویه ابن مسعود (ره زای خوای له سهه بیبت) وتوو یه تی
((قورئان بخوینتن، به جوریک دله کانتان بجولیت، خه متان
ئه وه نه بیبت که ی ده گه نه کوتایی سوره ته که))^(۳)

(۱) المنار المنيف في صحيح والضعيف (ص ۲۹).

(۲) مجموع الفتاوى (۳۳۴/۵).

(۳) شعب الايمان للبيهقي (۴۰۷/۳).

ابن قیم (ره‌حمه‌تی خوای لیبت) ده‌لیت: ((هیچ شتیک
نه هینده‌ی خویندنه‌وه‌ی قورئان (به تیرامان و
تیگه‌یشتنه‌وه) سوود به دل بگه‌یه‌نیت، خویندنه‌وه‌ی
قورئان هه‌موو پله و پایه باشه‌کان کۆده‌کاته‌وه،
خوشه‌ویستی خودا، له‌خواترسان، له‌خواپارانه‌وه، پشتبه‌ستن
به‌خوا، رازیوون به‌قه‌ده‌ر، سوپاسگوزاری، ئارامگری و
هه‌موو ئه‌و سیفه‌ته‌باشانه‌ی که پۆیستن بو‌دلێکی زیندوو
ته‌واو له‌دلدا ده‌رویتت. وه‌ده‌بیته‌هۆی لادانی هه‌موو
ئه‌و سیفه‌ته‌خراپانه‌ی که‌دلی مرۆف ده‌فه‌وتینن.
بۆیه‌ئه‌گه‌ر خه‌لکی بزائن خویندنه‌وه‌ی قورئان (به
تیرامان و تیگه‌یشتنه‌وه) چ سوودیکی تیدا‌یه! هینده‌ی
خۆیان به‌خویندنه‌وه‌ی قورئان خه‌ریک ده‌که‌ن هینده‌به
هیچ شتیکێ تر خۆیان خه‌ریک نا‌که‌ن^(۱).

(۱) مفتاح دار السعادة (۱/۵۳۵).

له و هو کارانهی یارمه تیدهرن بو تیگه شتن و قول
بیر کردنهوه له قورئان، ههستکردن به گه وره یی قورئان،
که کهلامی خودای گه وره یه، په یامی خودایه.

ده گپرنهوه له حه سه نی کوری علی (رضی الله عنهما)
ووتوو یه تی: ((خه لکاتیک پیش ئیوه (مه به ست هه واله کانی
پتغه مبه رمانن) قورئانیان بینوووه وهک په یامیکی خودای
خویان، به شه وان بیریان له مانا کانی کردوو ته وه و به
روژیش به کردار جینه جیان کردوووه))^(۱).

وه عبدالله بن مسعود (رضی الله عنه) ده لیت: ((که
گویت لی بوو په روه ردگار ده فه رمویت:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، باش گوئی بو بگره، بزانه یان
خیریکه و فه رمانی پیده کات، یان شه ریکه و نه هی لی
ده کات))^(۲).

(۱) التبیان فی اداب حمله القران للنووی (ص ۵۴).

(۲) تفسیر ابن حاتم (۳/۷۱۸).

به کیک له هوکاره کانی تیگه شتن و لیکدانهوه و
بیر کردنهوه له قورئان، له سه رخوی و به هیمنی
خویندنهوهی قورئانه.

خودای گوره ده فهرمویت : ﴿وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى
النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا﴾ [الإسراء: ۱۰۶] واته: (ئیمه
قورئانیشمان بهش بهش کردووه تا به شینهیی و به ئارامی
بیخوینتیهوه به سه رخه لکید، هر ئیمهش بهو شیوهیه
دامانبه زاندووه (که تو رایده گه به نیت)).

واته: ئیمه قورئانیشمان بهش بهش کردووه تا به شینهیی
و به ئارامی بیخوینتیهوه به سه رخه لکید، هر ئیمهش بهو
شیوهیه دامانبه زاندووه^(۱). که واته به هیمنی و
له سه رخویی بخوینتیهوه و ههولی تیگه یشتنی بو بدهن و
له زانسته کانی شاره زابن^(۲).

(۱) تفسیری ناسان

(۲) تفسیر سعیدی (ص ۴۶۸).

وقال حذيفة رضي الله عنه: ((صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَافْتَتَحَ الْبَقْرَةَ، فَقُلْتُ: يَرْكَعُ عِنْدَ الْمِئَةِ، ثُمَّ
مَضَى، فَقُلْتُ: يُصَلِّي بِهَا فِي رُكْعَةٍ، فَمَضَى، فَقُلْتُ: يَرْكَعُ بِهَا،
ثُمَّ افْتَتَحَ النِّسَاءَ، فَقَرَأَهَا، ثُمَّ افْتَتَحَ آلَ عِمْرَانَ، فَقَرَأَهَا، يَقْرَأُ
مُتْرَسِّلاً، إِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا تَسْبِيحٌ سَبَّحَ، وَإِذَا مَرَّ بِسُؤَالٍ سَأَلَ،
وَإِذَا مَرَّ بِتَعَوُّذٍ تَعَوَّذَ)).

حوزه یفه رهزای خوای له سه ر بیټ ده گپرتته وه و
ده لیت: ((شه ویک نو یژم کردووه له گهل پیغه مبه ر صلی
الله علیه وسلم ، ده ستیکرد به خویندنه وه ی سوره تی
(البقره)، وام زانی له ئایه تی سه د ده چیتته رکوع، به لام
به رده وام بوو، وام زانی که سوره تی (البقره) ی ته واو
کرد ده چیتته رکوع، به لام دهستی کرد به خویندنه وه ی
سوره تی (النساء) پاشان دهستی کرد به خویندنه وه ی
سوره تی (آل عمران). ئایه ت به ئایه ت ده یخویندنه وه، که
به ئایه تیک ده گه یشت باسی ته سبیح با، (سبحان الله) ی
ده کرد، که به ئایه تیک ده گه یشت باسی دو عای کردبا،

دوعای ده کرد و که به ئایه تیک ده گه یشته باسی
په ناگرتن به خودا کردبا، په نای به خودا ده گرت)).

پیاویک به ابن عباس (رهزای خوای له سه ر بیته) ده لیت:
من شهوانه جاریک یان دوو جار هه موو قورئان
ده خوینتمه وه! ابن عباس پتی ده لیت: ((من ته گه ر بهس
سوره تیک بخوینتمه وه (بیری لیکه مه وه و لئی تیگه م)،
پیم خوشتره له و جوړه خویندنه وه یه، ته گه رنا ده توانم
منیش وا بخوینتمه وه، بویه که ده خوینتیه وه با خویندنیک
بیته گوینکانت ئاگایان لییت و دلت به خه به ریته^(۱).

له گه وره ترین هوکاره کان بو تیگه شتن و لیکدانه وه
بیرکردنه وه له قورئان، خویندنه وه ی ته فسیری قورئانه، به
به رده وامی، وه خویندنه وه یه له سه ر نه و چاپانه ی که
ته فسیریکی کورتیان له ژیره وه نووسیوه.

(۱) سنن سعید بن منصور (۱۶۱- التفسیر).

به کتکی تر له هۆکاره کانی تیگه شتن و لیکدانهوه و
بیرکردنهوه له قورئان، کۆکردنهوهی دله له کاتی
خویندنهوه. ئیمامی ابن قیم رهحمه تی خوی له سه ر بییت
دهلیت: ((ئه گهر بتهوی سوود له خویندنهوهی قورئان
بینیت له کاتی خویندنهوه و گوینگرتنی قورئان، دل و
بیرت کۆبکه رهوه. خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ
شَهِيدٌ﴾ [ق: ۳۷] واته: (به راستی ئا له و به سه رهاتانه دا
یاده وهری هه یه بو که سیك دلیکی زیندووی هه بییت،
یا خود گوی بو قورئان رابگریت، له کاتی کدا ئاماده بییت بو
فه رمانبه رداری و کردنی هه موو کاریکی دروست).

ههروه ها له و هۆکارانه ی یارمه تیده رن بو تیگه شتن و
لیکدانهوه و بیرکردنهوه له قورئان، خویندنی قورئانه له
کۆر و کوبونهوهی زانستی، زۆر دووباره کردنهوه و
خویندنهوهی ئایه تیکه زیاتر له جارێک.

وه ئاویتتهبوونه له گهل ئایه ته کان و ووتنی (سبحان الله) یه
له کاتی گه یشتن به ئایه ته کانی ته سییح و داوا کردنه له
کاتی گه یشتن به ئایه ته کانی ره حمهت و پهنا
به خودا گرتنه له کاتی گه یشتن به ئایه ته کانی سزا و
دوزه خ.

وه خویندنهوهی قورئانه له شه و نویره کاندایا. که ده بیته
هوی کو کردنهوهی دل و زمان و تیگه یشتنی قورئان.

له و هو کارانهی ریگرن بو تیگه یشتن و لیکدانهوه و
بیر کردنهوه له قورئان، گوناها کردنه، به تایبتهت خو
به گه وره زانین و به دوا که ووتنی ئاره زووه کان و تیگهل
بوون له گهل داهینراوه کان (البدعة)، غافل بوون و
سه رقال بوونی دل به دنیا، تینه گه یشتنی ووشه و
ئایه ته کانی قورئانه، ههروهها زیده خیرا خویندنهوهی
قورئانی پیروژه.

٣١ فائدة في تدبير وتلاوة القرآن

٣١ فائدة في تدبير وتلاوة القرآن

مكتبة الملك عبدالعزيز

EBOOK
ZAD GROUP

